

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Свиленград , 07.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на втори септември, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева
Байнова

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20215620200633 по описа за 2021
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 21-0351-000630 от 21.07.2021 година на Началник Група в РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, с което на СТ. ЗДР. Б. с ЕГН ***** от град ***** , със съдебен адрес: град Свиленград, ул. „Георги Скрижовски” № 1а, област Хасково, чрез адвокат Таня Коларова, на основание чл. 638, ал. 1, т. 1, вр.чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 250 лв. за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Жалбоподателят СТ. ЗДР. Б. моли за пълна отмяна на обжалвания акт, тъй като бил незаконосъобразен – издаден при нарушение на процесуалния закон. Сочи, че не бил извършил нарушението, за което бил санкциониран.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят Б. не се явява. За

него се явява адвокат Таня Коларова, която пледира за отмяна на обжалвания акт поради маловажност на случая – застраховката влизала в сила няколко минути след полицейската проверка.

В съдебната фаза се ангажират писмени доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Началник Група в РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, редовно призовани, не изпращат представител. От Съда се иска да потвърди обжалваното НП.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

Съгласно чл. 61 от ЗАНН ход на делото е даден, тъй като неприсъствието на редовно призована страна не е пречка за водене на делото.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от **фактическа страна**:*

На 29.06.2021 година около 14.45 часа в град Свиленград, област Хасково, на улица „Александър Стамболийски”, до кръстовището с улица „Стефан Стамболов”, свидетелите Ат. Г. К. и Ант. В. Вл. (служители в РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково) при изпълнение на служебните си задължения извършват проверка на мотоциклет марка „Кавазаки”, модел КЛ 500 Б с държавен регистрационен номер Х 14 84 К – собственост (видно от Справката относно собствеността на мотоциклета) и управляван от жалбоподателя. При проверката жалбоподателят за процесния мотоциклет представя полица за сключена застраховка „Гражданска отговорност” (приложена в кориците на делото и приета като доказателство, ведно с Контролния талон, Разписка за платена полица и Удостоверение за техническа изправност на мотоциклета), която е валидна от същата дата – 29.06.2021 година, но от 14.55 часа, т.е. около 10 минути след началото на проверката. Извършват и проверка в служебния таблет, като информацията е

идентична. Отрицателният факт за отсъствието и непредставянето на валиден Застрахователен договор, потвърждават в показанията си разпитаните свидетели. В този смисъл са и служебно извършените справки в общодостъпния и публичен интернет-сайт на Гаранционния фонд, видно от които от началото на 2021 година до процесната дата за мотоциклета няма сключена валидна застраховка.

Предвид констатираната липса на задължителна застраховка на автомобилистите към момента на проверката и в кръга на службата си, свидетелят Ат. Г. К. – Полицейски инспектор в Група „Охранителна полиция” в РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково (длъжностно лице от службите за контрол по Закона за движението по пътищата (ЗДвП)), съставя против жалбоподателя Б. и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АА с бланков № 617248. Това процесуално действие извършва и с участието на свидетеля – Ант. В. Вл., очевидец на нарушението. В изготвения АУАН актосъставителят излага подробно описание на фактическото нарушение, свързано с неизпълнение на задължение за сключване на валиден Договор за застраховка „Гражданска отговорност” към момента на проверката, както и на обстоятелствата по извършването и откриването му, изрично посочвайки и качеството на нарушителя Б. като собственик на моторното превозно средство (МПС). А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, която вписва за нарушена. АУАН е редовно предявен и връчен на жалбоподателя - нарушителя С.Б., който сочи, че няма възражения против констатациите, изложени в него.

Срещу Акта в законоустановения 3-дневен срок не постъпва Възражение.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, Началникът на Група „Охранителна полиция” при РУ - Свиленград към ОДМВР – Хасково издава процесното НП № 21-0351-000630 на 21.07.2021 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган – чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ и налага на жалбоподателя Б., в качеството му на собственик на МПС-то, административно наказание „Глоба” в размер 250 лв.

НП е редовно връчено - лично на жалбоподателя, на 27.07.2021 година, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана (в този смисъл е и информацията, съдържаща се в Справката за нарушител). Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на Началника на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково да издават съответно АУАН и НП за нарушения по КЗ, се доказва от приетите по делото Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 година на Министъра на МВР и Заповед № 1253з-161 от 21.05.2021 година на Директора на ОДМВР - Хасково, и вземайки предвид факта, че Ат. Г. К. заема длъжността „Полицейски инспектор в Група „Охранителна полиция” в РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково” и от Заповед № 1253з-260 от 05.12.2018 година на Директора на ОДМВР – Хасково и Писмо с рег.№ 35 1000-4852 от 11.08.2021 година, видно от което Бончо Цветанов Бонев е назначен на длъжността „Началник на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково”, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 647, ал. 2 от КЗ – Директора на ОДМВР - Хасково по надлежния ред с административен акт - Заповед.

Както в АУАН, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят Б. е извършил нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, тъй като в качеството на собственик на МПС, което управлява, няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите към момента на проверката. За това нарушение на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 250 лв.

Приложена е и Справка относно нарушенията на жалбоподателя, видно от която има множество наложени наказания за нарушения на ЗДвП и на КЗ с влезли в сила НП.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от

показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 02.09.2021 година свидетели Ат. Г. К. и Ант. В. Вл.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспори от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите Ат. Г. К. и Ант. В. Вл. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвежда в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията на посочените свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установените факти на собственост по отношение на МПС-то, което управлява и липсата на сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените

доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на АНО, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – лично нарушителят, при наличие на правен интерес от обжалване и пред пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен и девулативен ефект.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

–

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, като констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП. Самото нарушение е описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита.

Действително в АУАН не са посочени ЕГН и личен адрес на свидетеля В., но тези реквизити следва да са налични в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и местоработата му, както и обстоятелството, че е служител на МВР, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност, респ. призоваването му в съдебно заседание. От друга страна констатираните пропуски не представляват съществени процесуални нарушения, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице. По същите съображения, Съдът приема, че факта, че в АУАН е посочено, че моделът на процесния мотоциклет е КЛ 520, а в НП – КЛ 500 Б, не представлява съществено процесуално нарушение и тъй като са посочени коректно, точно и ясно марката, регистрационния номер и чия собственост е, което е напълно достатъчно за индивидуализацията и конкретизацията на МПС-то.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 1 от КЗ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 2 от КЗ. Актовете, с които се установяват нарушенията по цитирания нормативен акт, се съставят от длъжностни лица на службите за контрол, предвидени в ЗДвП. Видно от т. 1.4.1. от Заповед № 1253з-161/21.05.2021 година е налице и изрично оправомощаване в полза на актосъставителя Ат. Г. К., преминал успешно изпит за проверка на знанията по КЗ - полицейски орган от посочената категория. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 29.06.2021 година актосъставителят Ат. Г. К. е заемал длъжността „Полицейски инспектор в Група „Охранителна полиция” в РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково”, т.е. бил е полицейски орган, който е орган по контрол по смисъла на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Предвид изложеното актосъставителят А.К. безспорно се явява длъжностно лице от службите за контрол, предвидени в ЗДвП, което има правомощията по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 647, ал. 1 от КЗ, т.е. да съставя Актове, с които се установяват нарушения по КЗ. Лицето, подписало НП е заемало към момента на издаването му длъжността „Началник на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково” и деянието е извършено в зоната на отговорност на РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна, на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение, от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновано формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено.

Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по раздел II, буква „А“, т. 10.1 от Приложение № 1 към КЗ е въведена с нормата на чл. 461, т. 1 от КЗ. От своя страна съгласно даденото в § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КЗ, легално определение на понятието „автомобилист“ – това е собственикът, ползвателят, държателят или водачът на МПС, който във връзка с притежаването или използването му може да причини вреди на трети лица. Съгласно чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение. Правното основание за издаване на НП е разпоредбата на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, според която, на физическо лице по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се налага Глоба в размер на 250 лв.

Казано по друг начин нормата на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ санкционира липсата на сключена и валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на водача – лицето, което притежава МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, във връзка с чието притежаване и ползване няма сключен и действащ (валиден) Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. В този смисъл, собствениците на МПС са обвързани от задължението за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“, която е задължителна, съгласно регламента на чл. 461, т. 1 и чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Към момента на съставяне на АУАН, жалбоподателят Б. е имал качеството на „водач“ на МПС по смисъла на тълкуванието на § 6, т. 25 от ДР

на ЗДвП. В § 6, т. 25 от ДР на ЗД вП е дадено легална дефиниция на термина „водач“. От нея следва да се направи изводът, че АНО следва да установи, че деецът управлява МПС. Понятието „управление“ на МПС включва всяко действие по упражняване на контрол върху същото, а не само привеждането му в движение. В случая свидетелите – полицейски служители, са категорични, че именно Б. е бил водач на процесното пътно превозно средство (ППС). В случая жалбоподателят не оспорва това обстоятелство, поради което и Съдът приема, че правилно е бил определен субектът на административнонаказателната отговорност.

Предвид изложеното в обжалваното НП нарушението правилно е квалифицирано като такова по чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, която административнонаказателната разпоредба предвижда санкция за лице по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ пък от своя страна (както вече бе посочено) въвежда задължението за сключване на Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за всяко лице, което притежава МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение.

Свидетелските показания, кредитирани от Съда, обосновават преки и категорични изводи относно обективният факт, че към момента на проверката на 29.06.2021 година, около 14.45 часа, жалбоподателят – собственик, е управлявал мотоциклет и за това МПС не е имало действащ Договор за застраховка „Гражданска отговорност“, която е задължителна. След като е така, собственикът Б., предприемайки управлението на това МПС, за което не е имало сключен валиден Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за 2021 година (, считано от 01.01.2021 година), безспорно е консумирал административнонаказателния състав на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. По делото има данни същото МПС, че не е спряно от движение, както и че е регистрирано на територията на Република България от страна на Б. през 2019 година. Доводи в обратната насока няма наведени. Поради това, при доказано авторството на деянието и елементите от обективната страна на нарушението - установени от показания на разпитаните свидетели и писмените доказателства, същият правилно и законосъобразно е бил наказан от АНО и

на посоченото правно основание ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Осъщественото от Б. деяние, във форма на бездействие (в този смисъл е и Решение № 738 от 11.10.2018 година, постановено по КАНД № 599/2018 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Цветомира Димитрова) е съставомерно и по субективен признак, извършено е виновно - по небрежност, доколкото жалбоподателят, като собственик на МПС, който го управлява по обществени пътища е бил длъжен и следвало да знае изискването и задължението за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съответно да положи необходимата грижа да съобрази поведението си с това изискване, като общественоопасните последици от извършеното, той е съзнавал и могъл да предвиди тяхното настъпване. Становището на Съда не кореспондира с това на адвокат Коларова, че водачът няма никаква вина и съзнание, че застраховката му по неясни за него причини е задействана от застрахователя няколко минути след момента, в който е бил спрял, тъй като той е следвало да провери началния момент на действие на застраховката и този момент включва не само датата, но и часа.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкция на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не съставлява процесуално нарушение. Извод, следващ по аргумент от чл. 57 от ЗАНН – процесуалната норма, лимитираща задължителните реквизити на НП. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай, според Съда. И това е така, както поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат, така и поради наличието не само на смекчаващи (младата възраст на дееца и фактът че не е възпрепятствал проверката и не е правил опити да я осуети), но и на отегчаващи (множество

налагани административни санкции за нарушения на ЗДвП и на КЗ, включително за нарушение по чл. 638 от КЗ, които явно не са изиграли своя поправителен и превъзпитателен ефект, както и предвид факта, че от 01.01.2021 година до датата на проверката жалбоподателят не е бил сключил задължителната застраховка) обстоятелства. В случая с този ефект следва да се отчете, че МПС-то е управлявано в населено място и по улица в централната градска част с обичайно интензивно и натоварено движение. Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно, респ. за приложението на чл. 28 от ЗАНН и в този смисъл Съдът приема преценката на АНО по чл. 28 ЗАНН за съответстваща на закона. От тук, законосъобразно, правилно и обосновано е издадено НП. И не на последно място, при разрешаване правният въпрос за осъществяване предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, релевантна са и обществените отношения, регулирани от КЗ, които са свързани с отговорността за вреди, причинени на трети лица при управление на МПС, чийто интереси са охранени от правото и ползващи се със засилена защита и превенция. В този смисъл, типичната обществената опасност на нарушенията от вида на конкретното е завишена, от друга страна и с оглед нарасналия брой пътно-транспортни произшествия, със сериозни последици и вреди, вследствие интензитета на пътното движение, увеличени брой автомобили, респ. мотоциклети, включително и с високи технически възможности за развивана скорост. Тези изводи на Съда не се променят и предвид факта, че малко след проверката застраховката на Б. е станала действаща и валидна, тъй като както и правилно посочи свидетелят А.В., ако на процесната дата в 14.45 часа беше станало пътно-транспортно произшествие застраховката нямаше да бъде валидна, т.е. нямаше да има покритие. В подкрепа на този извод на Съда е и факта, че от 01.01.2021 година до датата на проверката жалбоподателят не е бил сключил задължителната застраховка (в случай, че липсата на застраховка касаше промеждутък от няколко минути или часове, би могло да се приеме маловажност на случая, но изложеното е неприложимо в конкретния казус, тъй като застраховка не е била сключена месеци наред). Ето защо не е налице и това материалноправно основание за отмяна на обжалваното НП, като неправилно санкциониращо маловажен случай на нарушение, което налага и неговото потвърждаване.

За пълнота на настоящото изложение следва да се отбележи, че извършеният технически преглед на процесното МПС не променя горните изводи на Съда, а показва, че е извършен в нарушение на материалния закон, т.е. преди да има валидна застраховка, което е недопустимо.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Съгласно чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, собственик на МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, във връзка с използването на което няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на физическо лице се налага административно наказание „Глоба“ в размер на 250 лв.

Административното наказание „Глоба“ в размер на 250 лв. е правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочената сума. Правна възможност за намаляване на наложеното административно наказание не съществува, предвид фиксираният размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона липсва основание за определянето ѝ под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП административно наказание Съдът намира за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху гражданите.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № 21-0351-000630 от 21.07.2021 година на Началник Група в РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, с което на СТ. ЗДР. Б. с ЕГН ***** от град

*****), на основание чл. 638, ал. 1, т. 1, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 250 лв. за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____